

ವಸತಿ ನಿಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರು.

2007ರವರೆಗೂ 1200-1300 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಂಪನ್ನವಾಗಿದ್ದ ಶಾಲೆ ಎಸ್ಸೆಸ್ಸೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಶೇ 90-95 ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನೂ ನೀಡಿದೆ. 1991-2007ರವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಜರಾತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಪುಟಗಳು ತುಂಬುವಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರ ಹೆಸರುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ಈ ಶಾಲೆಯ ಸಂಪನ್ನತೆಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಶಾಲೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ, ಜಿಮ್ನಾಸ್ಟಿಕ್ ಆಟಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು. 1985-86ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ಎಸ್.ಸಿ. ನಾಗೇಂದ್ರ ಅವರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಮ್ನಾಸ್ಟಿಕ್ ಕ್ರೀಡಾ ಸಾಧನೆ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಹಾಸನದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ 100 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಧಾರವಾಡದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಿಲಾರ್, ಮೈಸೂರಿನ ಬಾಲು, ಇದೇ ಶಾಲೆಯ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜಿ.ವಿ. ಜಗನ್ನಾಥ, ವೆಂಕಟೇಶ್ ಮೊದಲಾದವರ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ಈ ಶಾಲೆಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ.

ಇಂಥ ಘನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಶಾಲೆಯ ಜಾಗವೀಗ 'ಹಿಮ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ'ಯ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ. 2007ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಪಡೆದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಈಗ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರವುಗೊಳಿಸಲು ನೋಟೀಸ್ ನೀಡಿದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಗಂಧದ ಕೋಟಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಸಂಯುಕ್ತ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಾಲೆಯ ಉಪ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿರುವ ಡಿ.ಎಸ್. ನಿರ್ಮಲಾ ಅವರು ಈ ಹಿಂದೆ 1998-2008ರವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಅವರ ಅಸಹಾಯಕತೆ, 'ಯಾರಾದರೂ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಉಳಿಸಲಿ, ಒಡೆಯುವುದು ಬೇಡ' ಎಂಬ ಆಳಲು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಮೂಲ ಬೇರು ಎಂದು ಅವರೆಲ್ಲ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಬರಿಯ ಕಟ್ಟಡವಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೀವನ ರೂಪಿಸಿದ, ಕನ್ನಡ ನಾಡುನಡಿಯ ಉಳಿವು, ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅನುಪಮ ತಾಣ.

ಶಾಲೆಯ ಉಳಿವಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದು 157 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಶಾಲೆ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನೇಕ ಖ್ಯಾತನಾಮರು ಓದಿರುವ ಶಾಲೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉಳಿದಿರುವ ಏಕೈಕ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು

ಹಾಳಾಗುವ ಮೊದಲು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಕನ್ನಡದ ಆಸ್ತಿ

ಎಂಬ ಅಗತ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕು. ಸುತ್ತಲೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದೊಂದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ 7 ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದು, ಒಂದೊಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲೂ 60-70 ಮಕ್ಕಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಎರಡು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಲ್ಲದೇ, ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ 20 ಮಕ್ಕಳೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ಮಲಾ ಅವರು ಕೊರಗು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಉಳಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿದರೂ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಕಟ್ಟಡವೂ ಉಳಿದೀತು. ಈ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕೆಡುವುದು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು, ಪರಂಪರೆಯನ್ನೇ ನಾಶಪಡಿಸಿದಂತೆ ಎಂಬುದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದ್ದೇನಲ್ಲ.

ಇಂದಿಗೂ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಬಿಸಿ ವಸತಿ ನಿಲಯ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಸತಿ ನಿಲಯ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ವಸತಿ ನಿಲಯ, ಬಾಲಮಂದಿರದ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗವನ್ನು ಈ ಶಾಲೆ ಹೊಂದಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ಕಟ್ಟಡ ಹಳೆಯದಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. 157 ವರ್ಷಗಳ ಹಳೆಯ ಈ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಜಂಟಿಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ. ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ

ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಬಿರುಕು, ಮೇಲ್ಕಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉದುರಿರುವ ಸಿಮೆಂಟನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಸುಣ್ಣಬಣ್ಣ ಮಾಡಿದರೆ ಶಾಲೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಶಾಲೆಯ ಒಳಾಂಗಣದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೈತೋಟವಿದೆ. ಈ ಅಂಗಳದ ಸುತ್ತಲೂ ಕಲ್ಲಿನ ಕಂಬಗಳಿದ್ದು ಅವು ಈಗಲೂ ಚೂರೂ ಅಲುಗಡದೇ ಮಜಬೂತಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಈಗ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಸುಂದು ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದರೂ ಇಂಥ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಉಪ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 1993-2003ರವರೆಗೆ ಉಪ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಕಳಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ 78ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 1944-1948ರವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ, 94ರ ಹರೆಯದ ಖ್ಯಾತ ಉದ್ಯಮಿ ಜಿ.ಎಲ್. ಮುದ್ದೇಗೌಡರು, 'ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮೂರು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಈ ಶಾಲೆ ನೀಡಿದೆ. ನಾಲ್ವರು ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಒಬ್ಬ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅನ್ನೂ ಈ ಶಾಲೆ ನೀಡಿದೆ. ತನ್ನಂಥ ಅನೇಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಈ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಕಾರಣ' ಎಂದು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಶಾಲೆಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯೆಂದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ಪರ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡ ನೆಲಸಮವಾಗದೆ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಉಳಿಯಲಿ. ಅದನ್ನು ಆಗಗೊಡುವುದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲರ ತರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in

